

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2756.

נידון לפני הדיין הגרמ"ה שליט"א בין אברך שרכבו נתקל בסלע ששבר לו בתחתית הרכב, ופנה למוסכניק שבדק והפנה אותו לפחח רכב, ושאל את הפחח לעלות התיקונים ואמר לו 1400 ושאלו אם בטוח שבזה יגמר כל התיקון, ואמר לו שכן. ואכן תיקן לו, וכשבא לקחת הרכב רואה שיש עוד צינור אחד מעוקל ומעוקם, ושאלו מה עם זה, והשיב הפחח שזוהי עבודה למסגר רכב ולא לפחח. כעת טוען האברך שהסכים למחיר רק אם זה תיקון סופי כולל הכל שיהיה אפשרי לנסיעה בכביש, ולכן הסכים למחיר כ"כ גבוה, כי פחות לחוד יש מי שמתקן ב1000 בלבד. והפחח טוען שברור שאם שואלים פחח כמה המחיר הכולל להכל הכוונה רק לכל תיקוני הפחות ולא לתיקוני צבע או פירזול או חשמל וכו'.

וסבר הגרמ"ה שבאי הבנה שביניהם בהנחה שאין כאן מי שמשקר, הוי ביטול קציצה. ולכן יהיה חייב לשלם רק כפחות שבפועלים. כלומר לו יותר מ1000.

ויותר מסתבר לו שהפחח שהוא איש מקצוע ולא כאברך שאינו מבין בכלום, ידע שהאברך טועה וחושב לתיקון סופי ולא רק תיקוני פחות, והסתיר את הפירוט הזה. ולכן לא היה בכלל קציצה בתום לב אלא בהטעיה.

ולענ"ד אלולא צד הטעיה, איך אפ"ל שלא היתה קציצה. נכון שלא הבינו זא"ז, אבל האברך שאינו מבין שפת בעל המלאכה לא יכול לבטל בגלל שלא הבין השפה, מידי דהוה סמך עליו וחתם בשטר התחייבות על פיו בלי להבין השפה. דהתחייב על פיו.

